

Publicerad 2007-08-22 15:31 av Gunwale

Fastän

Kan inte jorden varva en annan stjärna i år
för en enda gångs skull?

Det slog mig idag
på bussen, på gatan
bland grannar kända och grannar okända,
faktiskt de närmaste!
att alla talar om samma saker
och på samma sätt
Oändligt varierat, jo - och ändå!

Tror jag förstår varför jag har flytt
- fastän det var det sista jag ville -
och fastän jag själv var värst:

Jag började kallprata
vid första sprickan i ägget
Jag sa "Ett sånt väder" till en mask

Kom till sist så långt bort
att alla ord krympte till bokstäver:
tunna, svarta, att lägga korrekt
Kom så långt bort att jag såg
att detta ändå inte spelade nån roll,
och att det var något annat som gällde

Men även denna utmark måste befolkas,
Ja, och nu väntar jag bara på nya tecken.
Jag får dem varje dag.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Gunwale med Poeter.se id #6957 innehar upphovsrätten